

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Divus Sebastianus Eberspergæ Boiorum Propitius, Seu Cultus Eiusdem Gloriosi Martyris à Prima Loci Fundatione Ad Nostra Usque Tempora Propagatus, Et Nunc Publicæ Luci Datus

Widl, Adam

Monachij

§. II. *Ædificatio novi Templi & Monasterij. Conquisitio novarum
Reliquiarum, inter quas etiam S. Sebastiani Cranium Româ impetratum.
De quo supra.*

urn:nbn:de:hbz:466:1-37233

§. II.

**ÆDIFICATIO NOVI
TEMPLI ET MONASTERII.
CONQUISITIO VARIARUM RELI-
QUIARUM PRO NOVO TEMPLO,
INTER QUAS ETIAM S. SEBA-
STIANI CRANIUM ROMA IM-
PETRATUM ET EBERSPERGAM
ALLATUM.**

STeterat etiamnum ad illum usq;
diem, uti supra memini, seu
antiquitatis veneratione, seu opera-
rum dissimulatione supersticiosa illa
Tilia, uti & vetus antrum, Infer-
nalis illius Apri receptaculum; for-
tè ut memoria extaret Diaboli olim
ibi per oracula consulti & adorati.
Supervênit operi Hunefridus, &
memor cælestium jussionum, quas
Viri Sancti ediderant, Eberhardo
Auctor fuit, ut totam superstitionis
materiam aboleret, & unâ memo-
riam tam pertinaciter hactenus in-
agrestium mente fixam, & resisten-
tem

*Spelunca &
Tilia demo-
litione*

G

tem

96 *Structura novi Templi Monasteriisq*
tem etiamnum securi ad radices arboris toties applicatæ: non enim fas esse, aiebat vir cælestium intelligens, vel lapidem de Regno Diaboli esse super, qui non destruat neque uno eodémque loco consistere Baälem & verum Nomen, Arcam & Dagonem; Diaboli imperium esse, ut funditus Diabola & hortus pereat, ne folio quodam de arbore relicto, aut calcato de spelunca. Facilem dictis Eberhardum habuit Hunefridus: motus enim jussu ipsius, velut ad classis cum, piâ quadam vindictâ omnis populus in Tiliam insurrexit, arborem annosis ramis & brachiis multavit, totamque radicibus excidit, ut quid enim terram occupavit inutile lignum, foco pridem devotum? Similis probus furor in Saxeum antrum incubuit. Lapis grandis multis vulneribus & partibus minutus, totus quantus diffractus est, ut ne vestigium restare absc

Qui

Quibus omnibus strenuè perfectis
Sacrum ædificium maximo animo-
rum pariter, ac manuum fervore
susceptum est, ut intra breve tem-
pus cæmentitium opus steterit. Ba-
siliica recepto ab ipsis Apostolis mo-
re in formam Crucis ædificata est.
Longitudo octoginta majorum pe-
dum erat, latitudo quinquaginta.
Gesta sunt hæc Anno ab humana
Salute DCCCCXXXVIII. Accessit
cum tempore omnis templi orna-
tus interior & exterior, & totus de-
cor Domûs DEI non tantum ne-
cessarius, sed etiam conspicuus. Ea-
dem operâ versus ad extruendum
Patribus Canonicis Cœnobiû Eber-
hardus omnem industriam impen-
dit, ut brevi moles consurgeret. In
auxilium pii operis vocati Adalbero
frater Eberhardi, & Soror Wili-
birgis dignam uterque operam so-
ciârunt. Unde factum, ut tota
structura intra Sexennium fuerit
absoluta, hoc est, Anno post Chris-
tum

*Nova Ec-
clesia.*

*Initium Cœ-
nobis.*

98 *Structura novi Templi Monasteriis*
stum DCCCCXXXIV. Henrico
Primo Romanorum Rege, Arnol-
pho secundo Bojorum Duce,

*Cranium
S. Sebastiani
Româ allat-
um.*

Intra hoc ipsum tempus, uti su-
pra in Synopsi dictum est, pio Eber-
hardi studio, inter varias Divorum
Reliquias etiam pretiosum D. Se-
bastiani Cranium Româ Ebersper-
gam allatum est, cujus rei accur-
tam enarrationem cum ibi fusiùs
antiquis documentis retulerim, ha-
bitandam non censeo aureæ bre-
vitatæ studio, ne idem bis dicatur.
Quæ omnia cum læta admodum
essent tum ipsi Eberhardo, tum He-
nrico, Viris Divini cultûs studio-
sissimis, intervênit tamen, uti nihil
in humanis omni ex parte beatum
est, triste quiddam, & Eberhardo
perquam dolendum.

*Consecratio
Templi im-
pedita,*

Steterat novum Templum
jam partibus absolutum, nec tam-
en ejus Dedicatio justis etiam precibus
impetrari unquam poterat. Dr
colfus Frisingensis Episcopus, qu

de quo vide Brunerum *Annal. Boi-*
cor. part. 2. lib. 7. num. 8. Dracol-
fus, inquam, nescio, qua ex causa
in sententia sua firmus, immotusq;
consecrationem loci constanter ab-
nuit, neque etiam potestatem exer-
cendi Actus, ut alteri cuidam Præsuli
faceret, unquam induci potuit. fa-
cile fuit, hinc subodorari, malignam
dæmonis se ulciscens stropham in-
tervenisse, utpote qui indignè fere-
bat, excisam Tiliam, eversum an-
trum & Regnum suum, & se fortem
armatum à fortiore, antiquâ loci
possessione turpiter pulsum, deje-
ctum, atque exutum fuisse.

Subinde absoluto quoque non
templi modò, verùm etiam Cœno-
bii ædificio, Eberhardus Hunefri-
dum eò permovit, ut plures ejus-
dem Coloris, Instituti ac Regulæ
Patres advocaret. quem in finem
largos sanè redditus diversis locis non
tantùm pro religiosa sustentatione,
sed templi etiam sumptibus affig-
navit,

G 3

*Fundatio
Canobii.*

navit, quarum dotationum palmaria fuit tota Semptæ ditio, excepto Eberspergenſi Caſtro in quod Eberhardus ſibi & ſuis, dum viverent aliud jus nullum retinuit, quàm Tutoris, ſeu Advocati Fiſcalis, notiffimum illis temporibus nomen; hodie fortè Protectorem quis dicere. Porro hæc tota liberalis fundatio facta eſt temporibus Henrici Regis, quem paulò ſupra adduximus, Anno videlicet poſt Chriſtum DCCCCXXXIV, omni tunc Dominio in Hunefridum, ejuſque ſucceſſores translato, eo juris Rigore ac Sanctitate, ut nec Eberhardus ipſe nec poſteriorum ullus poteſtatem haberet revocandi, aut quicquam ſuum deinceps faciendi, quod denatum fuerat, quocūque titulo, colore. idque Virorum Nobilium & Illuſtrium teſtimonio ratum, confirmatumque voluit Eberhardus, quicquam ampliùs mutari, aut eveniri poſſet. Verùm de his pietati

Bellum Hunnicum, de iisdem &c. 101
incrementis satis. Ultima Hun-
norum seu Hugarorum in Boicam ir-
ruptio nos ad se vocat.

§. III.

BELLUM HUNNICUM
ULTIMUM. PLENA VICTO-
RIA AD AUGUSTAM VINDELI-
CORUM, PRÆSENTE QUOQUE
EBERHARDO BELLI DUCE, EX
CÆSIS AD INTERNECIONEM ET
PROFLIGATIS HOSTIBUS
RELATA.

Rursus Scriptores passim vari-
ant, quo anno ultima Hun-
norum, seu, ut Brunerus loquitur,
Hungarorum irruptio in Aleman-
niam facta sit, illud satis comper-
tum à variis traditur, accersitos fu-
isse à quibusdam Patriæ proditori-
bus, venalis fidei hominibus, & ex
incipiti temporum mutatione pen-
dentibus, in Germaniam, cujus jam
tories sanguinem & fortunas hau-
serant. Devoraverant spe victo-

*Irruptio
Hunorum
in Germani-
am istata.*

G 4 riam